

NIEUWSBRIEF, dec. 2021

SAMEN KUNST VERKENNEN

Adoptiehondje

*Zo kwam 'k aan
na een lange,
lange tocht
weg van mijn
geboortegrond,
onthemd,
verward*

*Mieke
Linders*

SKVers blijven actief!

Een adoptiehondje, dat zijn nieuwe Groningse thuis verkent, bomen uit eigen omgeving of op het strand in Indonesië, herfstkleuren en paddenstoelen, een regendruppel, bezoek aan een kunstencentrum of museum, ...het inspireerde onze kunstverkenners de afgelopen tijd tot kunst beoefenen en beleven in allerlei vormen.

Bijzonder was het nieuwe dialogenproject met begeleiding van het Noord Nederlands Toneel. Een klein groepje SKVers schreef en speelde dialogen, die ze op 3 dec zouden opvoeren in de Stadsschouwburg. Samen met de leerlingen van het Preadinius Gymnasium en van de Guyotschool. Door Corona ging de voorstelling niet door. Voor de 5 deelnemers was de weg er naar toe desondanks een mooie verkenningstocht.

Wat is het mooi dat ondanks de nieuwe Coronagolf SKVers actief bezig blijven met kunst en daar inspiratie vinden. Dat delen we graag in deze nieuwsbrief.

We wensen iedereen
Fijne feestdagen en
een gelukkig en kunstzinnig nieuwjaar
Namens bestuur en redactie
Aly van Beek

Inhoud jaargang 2, nr. 5

- Voorwoord
- Beeldtekst Van Mieke 3x
- Schilderachtige bomen
- Panorama Mesdag
- Door de lens van de fotografiegroep
- Een stilleven
- Gedicht van Max
- Dialogen schrijven en spelen
- Vonken met Vodden
- Tip: met andere ogen
- Van het bestuur
- Bezoek kunstencentrum

Redactie

Herman Kassenberg en Aly van Beek
Inleverdatum volgend nr.: 15-02-2022
Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV

Mary Ritsema (06)34929451
info@samenkunstverkennen.nl
www.samenkunstverkennen.nl

Schilderachtige bomen van Kunstverscheurders

De werkgroep Kunstverscheurders, die vooral tekent en schildert liet zich inspireren door bomen met als resultaat prachtige werken in verschillende technieken

Mieke Lefferts, acryl

Aly van Beek, acryl

Grietje van der Broek, pastelkrijt

Wil Matla, pastel

Mary Ritsema, aquarel

Geesje Nijhof, acryl

Maria Disco, olieverf

Geert Ritsema, getekend en geschilderd met acryl

Panorama Mesdag, een wonderlijke ervaring

Het zal begin jaren vijftig zijn geweest dat ik voor het eerst van m'n leven een museum bezocht; het museum "Panorama Mesdag" In Den Haag. De herinnering daaraan kwam afgelopen week weer boven. Ik was op bezoek in Panorama Mesdag waar ik, een immens groot, geschilderd zeegezicht, van Hendrik Willem Mesdag, zijn vrouw Sientje en een paar collega-schilders waarvan ik me alleen Breitner herinner, voor de tweede keer in m'n leven bekeek.

De hernieuwd kennismaking was vorige week anders dan de eerste keer maar nog steeds verrassend en overweldigend. Dat "anders" zat hem in het feit dat ik die eerste keer overdonderd van verbazing en bewondering me ook niet realiseerde dat het niet echt was. Daarbij moet dan wel bedacht worden dat ik, een klein jongetje uit Twente samen met mijn vader per fiets Nederland doorkruisend, diezelfde week ook voor het eerst de zee in het echt aanschouwde. In mijn beleving, stond ik daar als het ware op de rand van de bewoonde wereld. Niemand had mij verteld dat de aarde niet plat was zoals ze zich op dat moment aan mij toonde, maar rond. Was het maar waar. Dan had ik misschien begrepen waarom Hendrik Willem Mesdag zijn zeegezicht vanaf een duin bij Scheveningen zó schilderde dat het zich 120 meter rondom én 14 meter boven en 14 meter over mij uitstreckte.

Als je voor de eerste keer het donkere gangetje en trapje betreedt, is het alsof je vanuit de ingewanden van een onderzeeboot een luik opent, en ontdekt dat je op het strand bent aangespoeld. Je bent via dat donkere trapje op een klein platform gekomen en van uit de Haagse binnenstad in een totaal nieuw universum belandt. Daarna moet je toegeven dat het het meest wonderlijke zo niet aller wonderlijkste schilderij is dat je ooit hebt gezien.

Je ziet vanaf het hekje rondom het platform vlak voor je, een echt strand met heel veel zand, een paar kapotte visnetten, klompen en andere aangespoelde attributen die je tegenwoordig (behalve plastic troep) ook nog steeds aan het strand kunt vinden. Maar zonder dat je er erg in hebt gaat het echte strand over in het geschilderde strand en strekt een eindeloze Noordzee zich voor en naast je uit. Achter je, zie je het dorpje Scheveningen liggen.

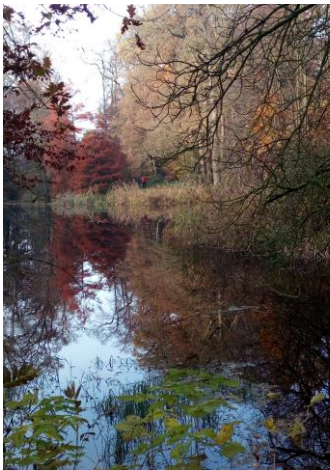
Misschien dat het op een hedendaags kind die gewend is aan 3D-films, hologramkunst en zelfs 3D-bioscoopfilms niet zo'n verpletterende indruk maakt als toen op mij. Maar dan zal hij toch moeten toegeven dat het ondanks de digitale mogelijkheden die een moderne kunstenaar ten dienste staan, het in de tijd van Mesdag en zijn collega-schilders (eind 19^e eeuw) een indrukwekkend staaltje schilderkunst was.

Herman Kassenberg ,18 november 2021

Door de lens van de fotografiegroep

herfst

Foto's 1 en 2: Maria Miedema; Foto's 3,4 en 5: Hinnie Voets; Foto 6: Jeljer Dijkstra

November.....

*De appel, die weigerde
te vallen*

Mieke Linders

Een stilleven

Ter viering van ons familie-Sinterklaas-feest trekken wij digitaal lootjes. Had ik vorig jaar het lootje met de naam van mijn jongste dochter getrokken; dit jaar had ik haar weer. De harde schijf van die digitale lootjesclub wordt blijkbaar elk jaar gewist.

Hoewel ik natuurlijk niet net als vorig jaar voor de tweede keer met een plaat van Hendrik Helmantel kon aankomen, speelde die gedachte toch door mijn hoofd. Een surprise in de vorm van een door mij gemaakt stilleven á la HH door HK, zou ook wat kunnen zijn, bedacht ik. Na de noodzakelijke ouwe meuk ('t moest immers een "Helmantel" lijken) her en der te hebben verzameld, toog ik aan de slag. Het resultaat zie je op de foto hierboven.

Maar ik was niet tevreden!
Het voldeed weliswaar aan het criterium "hoog lulligheidsgehalte" maar het moest ook meer ontregelen. Op de foto hieronder is te zien of me dat gelukt is. In ieder geval is het meer HK dan HH geworden.

HK , Herman Kassenberg
Groningen, 23 november 2021

Gedicht van Max

*Gaandeweg kom ik dichter,
Dichterbij mijn doel,
Gaandeweg word ik lichter,
Lichter dan een veertje,
Zwoeler dan ik dacht,
De afgelopen nacht
Zacht onder mijn deken,
Krijg ik inzicht in het licht,
Het licht in de duisternis is vlees
geworden,
Als ik mij niet vergis,
Dansend ga ik door het leven,
Geef ik op mijn streven.
Gaande, gaandeweg.*

Max Heuser 23-11-2021

Dialogen schrijven en spelen

Herman, een SKV lid vertelde er twee jaar geleden over: hij was naar het dialogenproject van de school van zijn kleinzoon geweest, geweldig! Zouden wij ook zoiets kunnen doen, misschien samen met scholieren?

We legden het voor aan René de Haan van het Noord Nederlands Toneel, onze sparring-partner als het op toneel aankomt, maar hun theater is ook een beetje onze thuishaven als we samen komen met alle samen kunst verkenners om bijvoorbeeld een leuke workshop te volgen.

3 december 2021 zouden vijf van onze SKV-deelnemers, Aly, Herman, Marian, Geert en Mary optreden in de Schouwburg, in een samenwerking met het NNT. Dit dialogenproject werd gelijktijdig uitgevoerd door jongeren van het Guyot Instituut en het Preadinius Gymnasium.

Hoewel we vanuit SKV een viertal dialogen hebben geschreven en ook een paar keer hebben gerepeteerd is het i.v.m. de coronamaatregelen logischerwijs afgeblazen. Jammer want iedereen was welkom en de voorstelling was gratis.

En zo ervaart iedereen op eigen wijze wat Corona betekent. We hadden het geluk dat we toch nog vijf keer bij elkaar zijn geweest om te ervaren hoe je een goede dialoog kunt schrijven en spelen. Dit onder leiding van de pas afgestudeerde Carolien Tiedema, ons aanbevolen door het NNT.

Carolien werkt volgens onze principes, veel kunnen we zelf en willen we ook op onze eigen wijze doen, maar een aantal handvatten is wel fijn, zeker als je nog geen ervaring als schrijver en/of speler hebt. Het NNT bood ons onderdak en stelde voor onze dialogen op de middag van 3 december, in het decor van de voorstelling Before/After te spelen, voor eigen publiek en dat van het publiek van de twee scholen. Zoals gemeld dat ging niet door, erger voor de professionals dan voor ons, het is tenslotte hun broodwinning.

Schrijven is vaak meer weglaten dan je in eerste instantie denkt. Bij het spelen kun je ook veel laten zien in houding en mimiek, dat zegt soms meer dan woorden. Maar ook een kledingstuk draagt bij aan de dialoog, wie ben je, wat doe je waarom en wat past bij jou. Die vragen zijn reeds van belang bij het schrijven.

Zelf koos ik voor een dialoog over een ervaring met de WMO in Groningen. De situatie had met een familielid te maken en ik heb die omgezet naar een andere situatie, mijn bedoeling was de soms schrijnende werkwijze bloot te leggen en dat in vijf minuten spel. Dat was gezien de reactie van de anderen gelukt.

Herman had een heel bijzondere dialoog geschreven over een dokter en zijn patiënt die verliefd is op Mark Rutte. Niet zomaar verliefd maar het neemt extreme vormen aan. Bij tijden hilarisch op andere momenten sneu, maar al met al heel erg leuk!

Aly schreef i.s.m. Wilma een dialoog over gebrek aan privacy bij verblijf in een zorgcentrum. Je bent een gezond mens, maar je moet revalideren in een zorgcentrum na een ernstige beenbreuk. Gesteld op privacy moet de dame die dit overkomt ervaren dat die privacy dan ver te zoeken is. Aan de andere kant: het personeel volgt het protocol.

Deze drie situaties zouden we spelen een vierde van Marian kunnen jullie hieronder lezen. De dialogen liggen in de koelkast, of jullie ze nog een keer kunnen zien? Vast wel, we vinden wel een weg!

Mary Ritsema
foto's van de 'generale': Carolien Tiedema

Dialoog: In ene is je huis minder waard!

Buurvrouw (wat opgewonden standje) komt langs.
Vrouw des huizes (wat bedachtzamer)

Vrouw: *ha buuf, koffie?*

(Vrouw loopt naar koffie)

Buuf: *heb jij dat nou ook gehoord gisteren?*

Vrouw: *die harde gekke knal?*

Buuf: *ja die knal deed mijn lijf beven. Was het van het onweer?*

Vrouw: *ja een enorme knal, maar ik zag geen licht*

Buuf: *nee, misschien kwam het wel uit het pistool van die gekke buurman.*

(wijst kant van het raam op)

Vrouw: *ik ben wel bang van die gekke buurman, heeft hij dan echte kogels in dat pistool?*

Buuf: *ik zie hem er wel vooraan, geen fijn idee zo'n engerd.*

(loopt naar raam en kijkt erdoor)

Vrouw: *hoezo? Heeft hij dan weleens wat beschoten ofzo?*

Buuf: *Niet dat ik weet, maar zoals hij af en toe tegen die kinderen tekeer gaat.*

Ze zijn allemaal bang van hem.

Vrouw: *ja maar tekeer gaan tegen kinderen is wat anders dan knallen met je pistool*

En trouwens dat vermoeden we alleen maar.

Blijft de vraag; waar kwam die reuze knal vandaan?

—— even stilte ——

Buuf: *Ik heb weleens gehoord dat een aardbeving ook erg kan knallen*

Vrouw: *nu je dat zegt, een aardbeving! Sinds gisteren zit hier ook een flinke scheur in de muur.*

(wijst het aan)

Buuf: *Jee, we hebben een aardbeving gehad.....*

Vrouw: *drink je koffie op, we gaan eens horen hoe het verderop in de straat is gegaan.*

(samen af).

Marian Hoogenwerf

Vonken met Vodden,

deze keer Klein en Fijn

Haiku

een regendruppel
valt plotsklaps op een bladzij
en vindt daar zijn zin

Haiku: Truce
Foto: Wilma C

Tip:

Met andere ogen. De naam van een expositie waarin vier kunstminnende mannen hun krachten bundelen. Ze presenteren zich als kunstenaar, kunstliefhebber en begeleider van het kijken naar kunst. Ze tonen schilderijen, foto's, grafisch werk, video en one minute art en nodigen bezoekers uit om op verschillende manieren waar te nemen.

Van 1 dec '21- 6 jan'22

In: Galerie Noord

Nieuwstad 6 Groningen

Meer informatie:

<https://www.galerienoord.nl/expo/met-andere-ogen/>

Van het bestuur

2021 werd door Corona niet het jaar van samen kunst verkennen, zoals we dat graag gewild hadden. Veel ontmoetingen konden niet doorgaan. Rond de zomer pakten we even de draad weer op. We hadden bij het NNT in de Machinefabriek een bruisende bijeenkomst, waar verschillende nieuwe ideeën gepresenteerd werden. Werkgroepen gingen weer even aan de slag. Maar helaas nu in december ligt door de inmiddels vierde Coronagolf veel weer stil.

Digitaal kunnen we gelukkig wel blijven uitwisselen, via whatsappgroepjes, de website en onze nieuwsbrief. In november heeft het bestuur met Student aan Huis een update van de website uitgevoerd, teksten zijn hier en daar geactualiseerd en we kunnen bij onze werkgroepen nieuwe reeksen werk laten zien per thema of tijdsperiode. Goed nieuws is dat onze deelnemer Rudy Vane gaat helpen bij het actueel houden van de website. Kijk eens op <https://samenkunstverkennen.nl/>

Nieuwe deelnemers zijn heel welkom; in 2021 kwamen er 5 nieuwe mensen bij. Het werven van nieuwe deelnemers willen we nog wat gemakkelijker maken met visitekaartjes en flyers, die het bestuur heeft laten drukken. We roepen alle deelnemers op om deze in eigen omgeving bij mogelijke geïnteresseerden te verspreiden. Je kan kaartjes en flyers aanvragen via info@samenkunstverkennen.nl

Subsidie van de gemeente Groningen maakte onze activiteiten het afgelopen jaar mede mogelijk. En ook wat dat betreft hebben we verheugend nieuws. De gemeente Groningen heeft SKV voor het komend jaar opnieuw subsidie toegezegd. We hopen in 2022 dan ook weer samen volop kunst te gaan verkennen

We wensen jullie fijne feestdagen en een gelukkig, gezond en kunstzinnig nieuwjaar
Hennie van de Wetering
Mary Ritsema
Aly van Beek

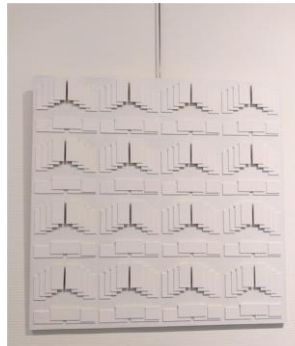

Bezoek kunstencentrum K 38

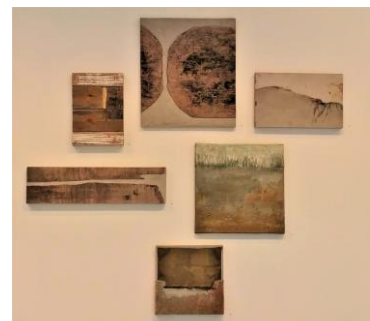
Op vrijdag 22 okt is SKV met een groepje van 8 personen op bezoek geweest bij het kunstencentrum K38 in Roden. Jelly en Atty, vrijwilligsters bij K38, gingen met ons langs de verschillende kunstwerken en vertelden daarbij over de werken en de kunstenaars. Het onderwerp was Verstilling, en wat zagen we? Prachtige kleuren, natuur, bomen, horizon zand/water. Ook een kunstenaar die zich bezig had gehouden met slakkensporen. En prachtig werk in combinatie met hout en klei en textiel en fijn papierwerk op muziek. Een dik uur genoten we van de 12 kunstenaars met verschillende werken in 3 ruimtes. Daarna hebben we nog even nagepraat met koffie/thee en lekkere taart. Ieder heeft verteld waarom en wat het mooist of meest inspirerend was. Daarbij bleek dat we deels dezelfde en verschillende favorieten hadden.

“de slakkensporen van Margreet Markus; heel indrukwekkend en verrassend”

“de muziekcomposities in papier” van Wilhelmina Zoutevelde en dat mooie werk in zand op de grond; heel bijzonder”

“werk van Tanja van Abbema met gebruik van verschillende natuurlijk materialen; heel mooi”

“En niet te vergeten de klankbeelden op video van Olaf Wempe: de klanken en vormen rollen over je heen. Een bijzondere kunstvorm”

En juist die diversiteit werd erg gewaardeerd. Echt de moeite waard om zo met elkaar met kunst bezig te zijn.

Verslag Marian Hoogewerf, foto's Hinnie Voets

Volledige verslag : <https://samenkunstverkennen.nl/project/bezoek-aan-k38-in-roden/>

In de Groninger klei is het goed muizen vangen

Mieke Linders